

Sygn. akt II KK 357/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Przemysław Kalinowski

SSA del. do SN Mariusz Młockowski

Protokolant Marta Brylińska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Krzysztofa Parchimowicza,
w sprawie **D.K.** . obwinionego z 119 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 20 maja 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść obwinionego
od wyroku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 9 października 2013 r.

**uchyła zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
karze i przekazuje sprawę w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w
W. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. wyrokiem z dnia 9 października 2013 roku, sygn. akt ...7331/12, po rozpoznaniu sprawy D. K. obwinionego o czyn z art. 119 § 1 k.w., orzekł:

- I. obwinionego D. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, stanowiącego wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. i za to na podstawie art. 119 § 1 k.w. w zw. z art. 19 k.w. w zw. z art. 35 k.w. wymierzył mu karę 1 dnia aresztu;
- II. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.w. zwolnił obwinionego od zapłaty kosztów sądowych i określił, że ponosi je Skarb Państwa.

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 17 października 2013 roku.

Od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w W. z dnia 9 października 2013 r., sygn. akt ... 7331/12, kasację wywiódł Prokurator Generalny.

Na podstawie art. 110 k.p.w. zaskarżył wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze, na niekorzyść obwinionego D. K.

Na podstawie art. 111 k.p.w., art. 526 § 1 k.p.k. oraz art. 537 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 112 k.p.w. zarzucił: rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa karnego procesowego, tj. art. 73 k.p.w. w zw. z art. 64 § 1 k.p.w. i art. 63 § 2 k.p.w., poprzez uwzględnienie wadliwego wniosku obwinionego o skazanie go w określony sposób bez przeprowadzenia rozprawy i wydanie wyroku zgodnie z tym wnioskiem, w następstwie czego doszło do rażącej obrazu art. 19 k.w. poprzez orzeczenie za przypisany D. K. czyn z art. 119 § 1 k.w. kary aresztu poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w W., do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 73 k.p.w. obwinionemu przysługuje uprawnienie do złożenia wniosku o skazanie go w określony sposób bez przeprowadzenia postępowania dowodowego. Jednakże powinnością sądu rozpoznającego wniosek złożony w tym trybie jest sprawdzenie warunków uzasadniających jego uwzględnienie oraz dokonanie analizy złożonych przez obwinionego propozycji kary.

Obwiniony D.K. na rozprawie w dniu 9 października 2013 roku złożył wniosek o skazanie w trybie art. 73 k.p.w. i wymierzenie mu kary 1 dnia aresztu oraz zwolnienie z kosztów postępowania.

Sąd Rejonowy w W. wniosek ten uwzględnił, przyjmując iż okoliczności popełnienia czynu zarzucanego obwinionemu oraz wyjaśnienia obwinionego w świetle ujawnionego materiału dowodowego nie budzą wątpliwości. Procedowanie Sądu w przedmiocie rozpoznania wniosku obwinionego o skazanie bez rozprawy było jednak wadliwe.

Przepis art. 19 k.w. określa dolną i górną granice kary aresztu, stanowiąc, że kara ta trwa najkrócej 5 dni a najdłużej 30 dni.

Sąd I instancji, przypisując obwinionemu czyn z art. 119 § 1 k.w., który zagrożony jest karą aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny i wymierzając karę aresztu, związany był dolną i górną granicą tej kary, określoną we wskazanym wyżej przepisie.

Dlatego w sytuacji złożenia przez D. K. wniosku o skazanie bez rozprawy i wymierzenie kary 1 dnia aresztu, a więc poniżej dolnej granicy tej kary, Sąd kierując się przepisem art. 63 § 2 k.p.w. powinien uzależnić uwzględnienie wniosku od dokonania w nim zmian co do wysokości kary (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 października 2006 roku, sygn. akt II KK 8/06, OSNwSK 2006/1/1871).

Przedstawione uchybienie Sądu stanowi rażące naruszenie przepisów prawa procesowego i materialnego, wskazanych w treści zarzutu, mające istotny wpływ na treść orzeczenia, bowiem doprowadziło do uwzględnienia wadliwego wniosku obwinionego o skazanie bez rozprawy i wymierzenie z obrazą art. 19 k.w. kary 1 dnia aresztu, której orzeczenie nie było możliwe.

Biorąc powyższe rozważania pod uwagę, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.